

Пакостното ножче.

Ножчето е вещь полезна, а въ сжщото време и врѣдителна — споредъ както се употрѣбѣва. Ножчетата — както идѣщата: биватъ добри, биватъ и зли. Злитѣ ножчета всѣкога гледатъ да разрѣжтъ, да развалѣтъ нѣщо.

Едно ножче, на което прѣзимето било „острото“ си намислило еднѣжъ да попакости. Поскитало се насамъ-нататѣкъ и дошло до една нова кѣща. Цѣлата кѣща блѣстѣла като огледало, а особено хубава била вратата. Поозърнало се ножчето — жива душа нѣмало.

— Добрѣ, рекло си то, — чакай да изрѣжѣ на тази врата единѣ монограмъ [главнитѣ букви на едно име]. Речено — сторено. Изрѣзало **М.** послѣ **С.**